

ת"פ 63700/05/18 - מדינת ישראל - שלוחת תביעות מרכז נגד י.א.

בית משפט השלום בראשון לציון
ת"פ 63700-05-18 מדינת ישראל נ' א'

לפני: כבוד השופט גיא אבנון

המאשימה: מדינת ישראל - שלוחת תביעות מרכז

נגד

הנאשם: י.א.

בשם המאשימה: עו"ד מור מלכה

בשם הנאשם: עו"ד אסף בקרמן

גזר דין

ביום 4.2.19 הורשע הנאשם בהתאם להודאתו בכתב אישום מתוקן בביצוע עבירות הפרת הוראה חוקית לפי סעיף 287(א) לחוק העונשין תשל"ז 1977 (להלן: חוק העונשין), תקיפה סתם לפי סעיף 379 לחוק העונשין ופגיעה לפי סעיף 334 לחוק העונשין. הצדדים לא הגיעו להסכמה עונשית, והנאשם הופנה לקבלת תסקיר מאת שירות המבחן. על רקע שיתוף פעולה חלקי של הנאשם עם שירות המבחן, ומנגד לאור המלצת שירות המבחן ולבקשת הנאשם שהתחייב בכל פעם להתגייס לתהליך ולשתף פעולה עם שירות המבחן, הוגשו 3 תסקירים עד לשיבת הטיעונים לעונש מיום 15.12.19, ולאחריה הוגשה חוות דעת הממונה על עבודות שירות.

כתב אישום מתוקן

1. ברקע לכתב האישום החלטת בית משפט השלום בפתח תקוה מיום 18.5.18 בשעה 13:50 לערך, אשר אסר על הנאשם לעמוד בקשר ישיר או עקיף עם אמו או לשהות במרחק הקטן מ-200 מטרים מביתה בעיר אxxxxx(להלן: הבית) או מכל מקום בו תשהה האם, זאת למשך 20 ימים (מ"י 41810-05-18). בסמוך לאחר מכן, בשעה 14:30 לערך הגיע הנאשם אל הבית ודפק על הדלת. לאחר שהאם סירבה לפתוח את דלת הבית, טיפס הנאשם ונכנס אל

הבית דרך המרפסת. האם דרשה ממנו לעזוב את המקום אך הנאשם סירב וצעק עליה. בהמשך ניסתה האם לצאת מן הבית, אך הנאשם חסם את דרכה ואחז בצווארה באמצעות ידיו. האם השתחררה מאחיזתו של הנאשם, יצאה מביתה, ושבה אליו רק כאשר הנאשם עזב את המקום. בחלוף כמחצית השעה שב הנאשם למקום, דפק על הדלת וצעק לאמו שתפתח את הדלת. בנסיבות אלה הזעיקה האם את המשטרה שהגיעה למקום ועצרה את הנאשם. בשעה מאוחרת יותר שהו הנאשם (כשהוא אזוק בידיו) ועצורים נוספים בתא המעצר בתחנת משטרת ראשון לציון. הנאשם חשד כי אחד העצורים (להלן: המתלונן) מדבר עליו ברוסית עם עצור אחר, ובתגובה תקף את המתלונן בכך שהכה פעמיים בחוזקה בראשו באמצעות האזיקים וגרם לו לשני חתכים בקרקפת שנסגרו בהמשך בסיכות.

תסקירי שירות המבחן וחוות דעת הממונה על עבודות שירות

2. התסקירים ייסקרו בתמצית, תוך ניסיון למעט ככל הניתן מפגיעה בפרטיותו של הנאשם. תסקיר ראשון מיום 5.6.19: הנאשם בן 29, רווק ואב לפעוטה מבת זוג עמה הוא מנהל קשר זוגי בלתי יציב במהלך 8 השנים האחרונות. הוא נשר מבית הספר בכיתה י' אך הצליח להשלים בגרות באנגלית כחלק מפרויקט היל"ה. לא גויס לצה"ל, לדבריו בשל מעורבותו בפלילים. בתסקיר מתואר רקע מורכב החל מתקופת ילדותו של הנאשם (עמוד 2 פסקה 3). הנאשם סובל מחוסר יציבות תעסוקתית תוך החלפת עבודות מזדמנות, ובצד זאת הדגיש כי הוא ממעט להיות במצב של חוסר תעסוקה. בשנה האחרונה הנאשם הורחק מבתו הקטינה לאור תלונות האם, והוא פוגש אותה במרכז קשר בליווי שירותי הרווחה. קצין המבחן סקר את עברו הפלילי והתעבורתי של הנאשם, לרבות תיקים פתוחים (שלא הוגשו ולא יקבלו התייחסות בשיקולים לעונש). בהתייחסותו לעבירות בהן הודה התקשה הנאשם לקחת אחריות על התנהגותו האלימה כלפי אמו וכלפי המתלונן, תוך הטחת אשמה בשניהם. הנאשם הכחיש התמכרות לסמים, טען כי נהג לצרוך סמים ואלכוהול באופן מזדמן ולא ראה צורך בטיפול. מסר בדיקת שתן נקיה בחודש אוגוסט 2018 (במהלך ליווי שירות המבחן בהליך קודם), ובהמשך נמנע ממסירת בדיקות שתן. קצין המבחן התרשם כי הנאשם מצוי במצב כלכלי דחוק, נעדר מערכות תמיכה יציבות, אך חרף זאת גילה קשר חיובי ובריא כלפי בתו, וביטא אחריות ודאגה לשלומה. סופו של תסקיר וחרף נסיגה בשיתוף הפעולה של הנאשם עם שירות המבחן, ביקש קצין המבחן לדחות את הדיון בשלושה חודשים, על מנת לנסות ולסייע לנאשם, כמו גם כדי לקבל תמונה שלמה יותר בעניינו.

בדיון מיום 11.6.19 התחייב הנאשם לשתף פעולה באופן מלא עם שירות המבחן. בנסיבות אלה נדחה הדיון לקבלת תסקיר משלים. תסקיר שני מיום 12.9.19: הנאשם הגיע פעמיים בלבד לפגישות, בראשונה טען כי איננו מעוניין בחידוש הקשר עם שירות המבחן, אך לקראת הדיון יצר קשר ביוזמתו וביקש סיוע. בבדיקת שתן מחודש אוגוסט נתגלו ממצאים לשימוש בקנביס. קצין המבחן העריך כי קיים סיכון גבוה למעורבות חוזרת של הנאשם בפלילים, ולא בא בהמלצה טיפולית. בצד זאת פירט גורמי סיכוי לשיקום: עבודה סדירה, רצון לקיים קשר עם בתו ולהיות חלק משמעותי בחייה, אי פתיחת תיקים חדשים. בנסיבות אלה המליץ לשקול דחייה נוספת של הדיון למשך 3 חודשים נוספים, זאת בתנאי שהנאשם יביע רצון להשתתף באופן מלא בתכנית טיפולית תוך מתן בדיקות שתן סדירות.

בדיון מיום 22.9.19 ניסה הנאשם להסביר את המצוקה בה הוא נתון, והתחייב בפניי למלא את דרישות שירות המבחן כלשונן ובמועדן. לפיכך, לפני משורת הדיון מצאתי לקבלת את בקשת הנאשם ודחיתי את הדיון לקבלת תסקיר נוסף, תוך הבהרה כי לא תינתן דחייה נוספת ככל שזו תתבקש על רקע של קושי בשיתוף פעולה עם שירות המבחן.

התסקיר השלישי והאחרון מיום 5.12.19 לא חידש הרבה. גם עתה הגיע הנאשם לשני מפגשים בלבד, אם כי זו הפעם הקפיד לעדכן את שירות המבחן מבעוד מועד בדבר קשיים שמנעו ממנו, לטענתו, להגיע לפגישות. בתקופת הדחייה נפתחה נגדו חקירה נוספת, הוא לא התייצב לבדיקת שתן ואישר כי המשיך לצרוך סמים, אם כי לשיטתו איננו מכור. קצין המבחן התרשם מנסיגה במצבו של הנאשם. סופו של תסקיר נמנע גם הפעם מהמלצה טיפולית, ועתר להשית ענישה מוחשית בעלת גבולות ברורים שתסייע לנאשם להפנים את חומרת מצבו ותשמש גורם מרתיע לעתיד.

חוות דעת הממונה על עבודות שירות מיום 2.1.20: הנאשם נמצא כשיר לבצע עבודות שירות תחת מגבלות.

ראיות ועיקרי הטיעונים לעונש

3. ב"כ המאשימה הגישה גיליון רישום פלילי, ממנו עולה כי לחובת הנאשם הליך שהסתיים ללא הרשעה בבית המשפט לנוער (2009) בגין עבירות איומים, הפרעה לשוטר, הפרת צו, העלבת עובד ציבור, שימוש בכוח או איומים להימנע ממעצר, וכן הרשעה משנת 2012 (אירועים מהשנים 2008-2010) בגין עבירות העלבת עובד ציבור, הפרעה לשוטר, איומים, היזק לרכוש במזיד והסתתרות בבניין לביצוע פשע, בגינן נדון למאסרים מותנים והתחייבות. כן הוגש כתב אישום בו הודה הנאשם בחודש יוני 2019 (טרם הורשע - שקל לצרפו להליך דנן) בגין עבירות החזקת סם לצריכה עצמית, שימוש ברכב ללא רשות ונהיגה ללא רישיון נהיגה (אירוע משנת 2015). אשר לאירוע האלימות הגישה ב"כ המאשימה תיעוד רפואי של המתלונן וצילום החבלות בראשו.

לטובת הנאשם העידה בת הזוג (לשעבר) ואם בתו של הנאשם. לדבריה, הנאשם מסייע לה רבות, הן בטיפול בילדה ובתשלום מזונות, והן בצרכים אחרים. היא עתרה להקל בעונשו של הנאשם ככל הניתן.

ב"כ המאשימה הפנתה לנסיבות מעשיו של הנאשם, לסמיכות הזמנים שבין מתן צו ההרחקה לבין הפרתו הבוטה על ידי הנאשם שחזר מיד לבית אמו, טיפס למרפסת, תקף את האם, ושב למקום פעם נוספת מאוחר יותר. כן הפנתה לאירוע האלימות בין כתלי בית המעצר וביקשה להסיק ממנו שהנאשם נטול עכבות, כך שאפילו מעצרו וכבילתו לא מנעו ממנו לתקוף ולפצוע את המתלונן. ב"כ המאשימה ביקשה כי בית המשפט יעביר מסר חד משמעי של ענישה חמורה בעבירות האלימות בהן הורשע הנאשם. היא ביקשה לקבוע מתחם עונש בין 8 חודשי מאסר בפועל לבין 18 חודשים. היא הפנתה לעברו הפלילי של הנאשם ולתסקירים שלא באו בהמלצה טיפולית, ועתרה לגזור את עונשו של הנאשם באמצע המתחם, בצירוף מאסר מותנה, קנס ופיצוי לאם ולמתלונן.

ב"כ הנאשם טען כי מרשו נאלץ להתמודד עם מצוקות קשות, כעולה מהתסקירים. מדובר באדם חסר כל, נעדר גורמי תמיכה, ללא מקום מגורים או מקור פרנסה יציב אשר עסוק בהישרדות קיומית, כלכלית ורגשית. הנאשם היה נתון כחודש במעצר בהליך דנן (מיום 18.5.18 עד יום 12.6.18) ועם שחרורו חיפש ומצא מקום עבודה, שכר דירה, שילם מזונות והחל את חייו מחדש תוך מעורבות בחייה של בתו הפעוטה וסיוע לבת זוגו. עברו הפלילי איננו מכביד ואינו כולל עבירות אלימות פיזית. הנאשם הודה במיוחס לו, הביע חרטה וחסך מזמנו של בית המשפט. לגוף האירוע, אין מדובר בנקיטת אלימות קשה כלפי האם (לא נגרמו לה חבלות), אלא בניסיון של הנאשם לגרום לאמו לקבלו בחזרה לביתה.

אשר לפגיעה בבית המעצר, הנאשם נאזק שלא כדין בתוך תא המעצר. הוא לא לקח במכוון חפץ כדי לתקוף באמצעותו את המתלונן, אלא תקף באמצעות האזיקים בהם היה כבול, ללא תכנון מוקדם תוך גרימת פגיעה ברף נמוך-בינוני. ב"כ הנאשם ביקש לגזור עונש שלא יעלה על מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות. שני הצדדים ביקשו לתמוך טענותיהם בפסיקה.

הנאשם תיאר בקצרה את נסיבות חייו המורכבות, את קשייו מגיל צעיר כמו גם בשנים האחרונות, ניתוחים שעברה בתו הפעוטה בסמוך לאחר לידתה ומחלתה של בת הזוג הכרוכה בעלויות טיפול גבוהות אותן מממן הנאשם. לדבריו, העדיף לעבוד על מנת לסייע לבת הזוג כלכלית ופיזית על פני הגעה למפגשים בשירות המבחן. טען כי הוא מבקש לבנות חייו מחדש ועתר להסתפק בעונש שניתן יהיה לרצותו בדרך של עבודות שירות.

דין

מתחם העונש ההולם

4. מתחם העונש ייקבע בהתאם לעקרון ההלימה תוך מתן משקל לערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות, למידת הפגיעה בהם ולמדיניות הענישה הנהוגה, והכל בנסיבות הקשורות בביצוע העבירות. בטרם קביעת המתחם יש לקבוע האם מדובר באירוע אחד, שמא בשני אירועים נפרדים. ב"כ הצדדים לא ביקשו לקבוע מתחמים נפרדים, ובצדק. חרף העובדה שמדובר באירועים כלפי קרבת שונים, מדובר בסדרת מעשים רציפה אחת המצדיקה קביעת מתחם עונש יחיד. המעשים החלו עת שוחרר הנאשם ונקבעו תנאים מגבילים שהרחיקו אותו מאמו ומביתה. והנה, בחלוף פחות משעה, כלומר מיד לאחר שחרורו, התייצב הנאשם בפתח ביתה של אמו, משל לא הורחק משם מעולם, לא הובא לבית המשפט, לא הוטלו עליו מגבלות בצו שופט. הנאשם לא הסתפק בכך, ולאחר שאמו סירבה לקבלו נכנס לבית לאחר שטיפס אליו דרך המרפסת, כגנב העושה דרכו לזירת העבירה (למען הסר ספק, לא נעלמה מעיני העובדה כי הנאשם לא הואשם ולא הורשע בעבירה של הסגת גבול). נקל לדמיין את תחושותיה הקשות של אמו, אשר סברה כי תזכה לשקט והפוגה מן הנאשם לאחר שהורחק ממנה בצו בית משפט, והנה היא נאלצת למצוא אותו בביתה לאחר שנכנס בדרך לא דרך. הוסף חטא על פשע, הנאשם תקף את אמו בכך שאחז בצווארה ומנע ממנה לצאת מן הבית. בהמשך (לאחר שהאם עזבה) הנאשם יצא ואז שב למקום וביקש פעם נוספת להיכנס. התנהגותו של הנאשם מגלמת אובססיביות, היעדר שליטה וזלזול בוטה בהחלטת בית המשפט. החזרה לבית האם מיד לאחר ששוחרר, הכניסה דרך המרפסת ובמיוחד תקיפת האם בין כתלי ביתה פנימה, במקום בו היא אמורה לחוש מוגנת ובטוחה, כל אלו מלמדים על אירוע חמור. מכאן, מדובר בהפרה משמעותית של צו בית המשפט, אליו נלוותה התנהגות אלימה כלפי האם. בכך פגע הנאשם במידה בינונית בערכים המוגנים: החובה לקיים צו שיפוטי לצורך שמירה על הסדר החברתי, שלווה נפשה של האם בין כתלי ביתה ושלמות גופה ובריאותה.

5. אירוע האלימות בין כתלי בית המעצר ופגיעת המתלונן התרחשו כמעין "המשך טבעי" של התנהגותו פורצת הגבולות והאלימה של הנאשם כלפי אמו. עם זאת, העובדה שהנאשם הוחזק כשהוא כבול באזיקים בין כתלי בית המעצר, לכאורה ללא הצדקה לכך (המאשימה לא העלתה טענה כלשהי במענה לטענות ב"כ הנאשם בענין זה), מפחיתה מעוצמת החומרה של פגיעת המתלונן באמצעות האזיקים. אני מקבל את טענת ב"כ הנאשם כי אין מדובר במי

שבחר לתפוס חפץ על מנת לתקוף באמצעותו את המתלונן, אלא מדובר במי שהיה כבול בידי, והוא תקף ופצע את המתלונן באמצעי הזמין והמידי שהיה לו. מעשהו של הנאשם חמור ופסול, אך הנסיבות כמו גם תוצאת המעשה (2 חתכים בקרקפת שנתפרו) מביאות אותי למסקנה כי הנאשם פגע בעוצמה בינונית בערך המוגן: בריאותו ושלמות גופו של המתלונן.

6. בתי המשפט ביטאו פעם אחר פעם יחס של סלידה וגינוי כלפי נאשמים שמתעמרים בבני משפחתם. ראו ע"פ 6758/07 פלוני נ' מדינת ישראל, (11.10.2007) בו נקבע (פסקה 7):

"מעשי אלימות בתוך המשפחה נתפסים כבעלי חומרה מיוחדת במערכת האיסורים הפליליים העוסקים בעבירות אלימות. הציפייה האנושית הטבעית הינה כי בתוך משפחה ישררו יחסי אהבה, הרמוניה, וכבוד הדדי. הפרתה של ציפייה זו הופכת את השימוש באלימות במשפחה לתופעה העומדת בניגוד עמוק לחוש הצדק האנושי. יתר על כן, במסגרת המשפחה, מופעלת האלימות על פי רוב בידי החזק כלפי החלש. פערי הכוחות הם גדולים כשמדובר באלימות כלפי קטינים או כלפי בת זוג; באלימות במשפחה, נגישותם של קרבתים העבירה למערכת המשטרית או למערכות הסיוע האחרות היא ענין מרוכב וקשה, הטעון רגשות חזקים, פחדים ואימה. הבושה, והרצון לשמור על שלמות המשפחה הופך לא אחת את התלונה על אלימות במשפחה למהלך קשה וטעון. לא אחת, קיימת תלות כלכלית ורגשית של בן הזוג המוכה בבן הזוג המכה, ותלות זו גם היא מקשה על חשיפת הפגיעה. גורמים אלה ואחרים בשילובם, משווים מימד מחמיר לעבירות אלימות במשפחה. נפוצותן של עבירות אלה, והצורך להגן על קרבתים האלימות שהם על פי רוב חסרי ישע, תורמים אף הם להחמרה הנדרשת בענישה בעבירות אלה."

למדיניות הענישה בעבירות אלימות במשפחה בנסיבות חומרה בינונית ראו:

רע"פ 3077/16 פלוני נ' מדינת ישראל (2.5.16). נדחתה בקשת רשות ערעור שהוגשה כנגד העונש שהוטל על המבקש בגין הרשעתו באירוע יחיד של תקיפת בת זוג (המבקש "דחף את המתלוננת לעבר המיטה, משך בשערה, סובב את גופה, וכופף את גופה לעבר הרצפה בעודו אוחז בצווארה"). בית משפט השלום, כבוד השופטת (כתוארה אז) א' פינק (ת"פ 19424-08-13) קבע מתחם ענישה שנע בין מאסר לתקופה קצרה שניתן לרצות בדרך של עבודות שירות לבין 14 חודשי מאסר לריצוי בפועל. כנסיבה לחומרא נשקלה היעדר הבעת חרטה ולקולא היעדר הרשעות מהעת האחרונה ונתק בין המתלוננת והמבקש. לפיכך נגזר על המבקש עונש מאסר בן 6 חודשים לריצוי בפועל. ערעור שהגיש המבקש לבית המשפט המחוזי נדחה. בית המשפט העליון, כבוד השופט א' שהם, עמד על כך שמעשיו של המבקש ראויים לגינוי חריף ולענישה שתהלום את חומרתם, ואישר את העונש שנקבע בערכאות קמא.

עפ"ג (מחוזי ירושלים) 57596-05-15 פלוני נ' מדינת ישראל (23.8.15). המערער הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן בשני אישומים בעבירה של תקיפת בת זוג ובאישום הראשון הורשע גם בעבירת איומים. דובר בבן 64 נעדר הרשעות קודמות שהיה גרוש מהמתלוננת בעת האירועים מושא כתב האישום, ולאחריהם נישא לה מחדש. שירות המבחן

המליץ על שעות לתועלת הציבור ונמנע מהמלצה טיפולית. בית המשפט קיבל את הערעור באופן חלקי, קבע מתחם ענישה שנע בין מאסר בפועל לתקופה קצרה שניתן לרצותה בעבודות שירות לבין מספר חודשי מאסר בפועל. בהתחשב בהודאתו של המערער ובמכלול נסיבותיו האישיות קוצרה תקופת המאסר בעבודות שירות והועמדה על 45 ימים (חלף חמישה חודשים). כן קוצרה תקופת המאסר המותנה.

עפ"ג (מחוזי מרכז-לוד) 25020-02-13 שמואל לוי נ' מדינת ישראל (5.5.13). הנאשם הורשע בכך שהכה את בת זוגו באגרופו בידה הימנית וגרם לה לסימן כחול. דובר באירוע יחיד, בנאשם נעדר הרשעות קודמות שהורשע לאחר ניהול הליך הוכחות. שירות המבחן המליץ להימנע מהרשעת הנאשם על רקע הליך טיפולי שעבר ומתוך חשש לפגיעה בעיסוקו. בית משפט השלום בפתח תקווה (ת"פ 23775-01-10), כבוד השופטת (כתוארה אז) ע' רון, הרשיע את הנאשם וגזר את דינו לחודשיים מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות ועונשים נלווים. ערעור הנאשם נדחה.

ע"פ (מחוזי חיפה) 6003-11-10 אנדרי דריאבין נ' מדינת ישראל (13.1.11) קיבל חלקית את ערעור המערער על חומרת עונשו (על רכיב המאסר המותנה), לאחר שהורשע בתקיפת רעייתו בכך שאחז בשערות ראשה ובידיה ועקב כך נחבלה באופן שנגרמו סימנים כחולים בזרועותיה. כן תקף המערער את בנו בכך שדחף אותו והפילו. המערער נדון לעונש מאסר בפועל למשך 5 חודשים שניתן לרצותו בדרך של עבודות שירות.

ת"פ (שלום תל אביב - יפו) 55035-11-12 מדינת ישראל נ' פלונית (26.1.15): גזר דין בעניינה של נאשמת שהורשעה לאחר ניהול הוכחות בעבירה של תקיפת בן זוג לאחר שבעטה בפניו. נקבע מתחם ענישה בין מאסר על תנאי לבין 6 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודת שירות. הנאשמת נעדרת הרשעות קודמות נידונה למאסר מותנה והתחייבות כספית.

ת"פ (שלום אילת) 2671-05-12 מדינת ישראל נ' פלוני (10.6.14): הנאשם הורשע על פי הודאתו בתקיפת בת זוג ובאיומים בכך שדחף את המתלוננת, נשך בלחייה וסטר לה, ובאירוע נוסף חבט בראשה וסטר לה. כן איים הנאשם על המתלוננת. בית המשפט קבע מתחם ענישה בין 4 חודשי מאסר לבין 12 חודשים בגין כל אחד מהאירועים. בהינתן הליך טיפולי ממושך שעבר הנאשם והמלצת שירות המבחן, נגזר עליו עונש מאסר בן 4 חודשים לריצוי בדרך של עבודות שירות.

7. אשר לפציעת המתלונן, מנעד הענישה בעבירות אלימות הוא רחב ביותר, וכל מקרה נבחן בנסיבותיו. על מדיניות הענישה בעבירות תקיפה גורמת חבלה של ממש ברף חומרה בינוני ראו: רע"פ 8781/16 אהוד הלפרין נ' מדינת ישראל (16.4.18); רע"פ 1402/15 אורי טלי נ' מדינת ישראל (4.3.15); ע"פ (מרכז) 24135-02-19 שפיצר נ' מדינת ישראל (23.9.19); עפ"ג (ירושלים) 51003-10-14 מדינת ישראל נ' אדלרסברג (24.12.14); ע"פ (מרכז) 41309-08-11 מעודד נ' מדינת ישראל (18.12.11). גם בעבירות הפרת הוראה חוקית ניתן למצוא מנעד משמעותי, כשבמקרה דן מצאתי, כאמור, כי מדובר בהפרה משמעותית המחייבת התייחסות הולמת בגזר הדין.

8. לאחר שנתתי דעתי לשיקולים המנויים בסעיף 40ג(א) וסעיף 40ט לחוק העונשין, לאור הממצאים עליהם

עמדתי לעיל ולאחר שבחנתי את מדיניות הענישה הנוהגת, מצאתי לקבוע את מתחם העונש ההולם את מכלול המעשים בהם הורשע הנאשם, בין מאסר בפועל למשך 5 חודשים הניתן לריצוי בדרך של עבודות שירות, לבין מאסר בפועל למשך 14 חודשים.

גזירת העונש המתאים לנאשם

9. לכף זכות: הודייתו של הנאשם, הבעת חרטה ונטילת אחריות תוך חיסכון בזמן שיפוטי. נסיבות חייו של הנאשם מורכבות ומצדיקות התחשבות. מדובר במי שעושה מאמץ לפרנס את בתו ואמה, והתייצבות האם (הפרודה מן הנאשם) בבית המשפט כדי לטעון להגנתו, יש בה כדי לחזק את טענות הנאשם בענין זה, ותקבל משקל בגזר הדין. חרף קשייו של הנאשם התרשמתי כי מדובר באדם חרוץ המשתדל לשמור עצמו ברצף תעסוקתי, וניכר כי הדאגה לבת הזוג ולבתו חשובות לו. לכף חובה: עברו הפלילי של הנאשם, אם כי מדובר בהרשעות בגין מעשים שהאחרון בהם משנת 2010, ואינם כוללים עבירות אלימות פיזית. הנאשם לא ירצה מעולם עונש מאסר. כן לא ניתן להתעלם משיתוף הפעולה החלקי והמצומצם עם שירות המבחן, אשר לא בא בהמלצה טיפולית, כמו גם מהערכת הסיכון עליה עמד קצין המבחן. הנאשם קיבל פעם אחר פעם הזדמנויות להיפגש עם שירות המבחן, אך לא השכיל להסתייע בו. בשל מצבו הכלכלי הקשה של הנאשם ולאור פסיקת פיצויים למתלוננים, לא ראיתי להשית עליו קנס כספי.

10. אחר כל אלה החלטתי לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 7 חודשי מאסר בפועל בניכוי תקופת מעצרו (מיום 18.5.18 עד יום 12.6.18).

המאסר ירוצה בדרך של עבודות שירות במועצת הפועלים ברחוב רוטשילד 61 ראשון לציון, בהתאם לחוות דעת הממונה על עבודות שירות מיום 2.1.20. הנאשם יתייצב ביום 19.2.20 בשעה 8:00 במשרדי הממונה במפקדת מחוז מרכז של שב"ס.

הנאשם מוזהר כי עליו לעמוד בתנאי ההעסקה ובדרישות הממונה, לרבות בדבר איסור צריכת אלכוהול, וכי כל חריגה מהכללים עלולה להביא להפסקת עבודות השירות וריצוי יתרת עונש המאסר מאחורי סורג ובריח.

ב. 4 חודשי מאסר אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור בתוך שלוש שנים עבירות אלימות כלפי גוף או ניסיון לבצע עבירות אלו.

2 חודשי מאסר אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור בתוך שלוש שנים עבירת הפרה הוראה חוקית.

ג. פיצויים בסך 500 ש"ח אשר ישולמו לאמו של הנאשם (עדת תביעה מס' 1). הפיצויים יופקדו בקופת בית המשפט עד ליום 1.3.20.

ד. פיצויים בסך 1,000 ₪ אשר ישולמו למתלונן (עד תביעה מס' 2). הפיצויים יופקדו בקופת בית

עמוד 7

המשפט עד יום 1.4.20.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 ימים מהיום.

המזכירות תעביר עותק מגזר הדין לשירות המבחן ולממונה על עבודות שירות.

תשומת לב שירות המבחן לכך שתקופת עבודות השירות עולה על שישה חודשים (סעיף 51ג(ג) לחוק העונשין).

ניתן היום, כ"ה טבת תש"פ, 22 ינואר 2020, במעמד הצדדים.